JUDECĂTORIA ORHEI

Dosarul nr. 4-208/2026
Nr. PIGD 4-26092860-38-4-21072026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 septembrie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător Mihail Josanu
Grefierilor Irina Buhaniuc și Cristina Colesnic
cu participarea:
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei Ghenadie Cozacenco
Făptuitorului Artur Spînu
Apărătorului făptuitorului, avocatul Felix Cernei
Victimei Veronica Spînu
Reprezentantul victimei, avocatul Dumitru Cirimpei

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cauza contravențională de învinuire a lui **Spînu Artur**, născut la *****, INDP *****, domiciliat în sat. C*****i, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

Fapta contravențională constatată.

1. La data de 20 iulie 2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Cozacenco Ghenadie, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 578302, prin care lui **Spînu Artur** i se incriminează săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, reținându-se în sarcina acestuia că, la data de 14 iulie 2026, ora 16:24, aflându-se la

domiciliul său din sat. C*****i, i-a aplicat soției Spînu Veronica mai multe lovituri cu mâinile și capul peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026, vătămarea neînsemnată a integrității corporale sau sănătății.

2. În temeiul art. 395 din Codul contravențional, materialele cauzei contravenționale nominalizate au parvenit la Judecătoria Orhei, sediul Central pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale intentate împotriva lui **Spînu Artur** și stabilirea unei sancțiuni contravenționale.

Poziția participanților la proces.

3. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Cozacenco Ghenadie, în ședința de judecată a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe **Spînu Artur** și a-i stabili sancțiunea prevăzută de art. 78^1 Cod contravențional, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, **Spînu Artur**, în ședința de judecată a recunoscut integral vina și și-a manifestat regretul pentru fapta comisă. La data de 14 iulie 2026, s-a aflat la domiciliul său situat în sat. C*****i. În acea zi, la ei în ospeție au fost niște rude și au servit băuturi alcoolice. După plecarea oaspeților, în jurul orei 16:00, între el și soție s-a iscat o ceartă din cauza unui telefon, în rezultatul căreia i-a aplicat acesteia în jur de 5 lovituri cu palma în regiunea feții. Agresiunea fizică s-a produs afară în curte, iar copiii se aflau în interiorul casei. În prezent, se află în relații bune cu soția și s-au împăcat. În cazul în care va fi găsit vinovat, solicită să-i fie stabilită o sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. În ședința de judecată, apărătorul făptuitorului **Spînu Artur**, avocatul Cernei Felix, a menționat că făptuitorul își recunoaște vinovăția, se căiește sincer de cele comise și s-a împăcat cu soția, motiv pentru care consideră oportună aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim.

6. Victima **Spînu Veronica**, în ședința de judecată, făcând uz de dreptul procesual prevăzut de art. 377 din Codul contravențional, a refuzat să dea declarații și să mărturisească împotriva soțului său, reiterând totodată faptul că s-au împăcat.

7. În ședința de judecată, reprezentantul victimei Spînu Veronica, avocatul Dumitru Cirimpei, a specificat că recunoașterea faptei imputate contravenientului, căința sinceră a acestuia și aflarea la prima abatere sunt circumstanțe de natură să fie reținute la individualizarea pedepsei, astfel că aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim va fi proporțională cu fapta comisă și va asigura atingerea scopului preventiv și educativ al pedepsei.

Aprecierea instanței de judecată.

8. Audiind participanții la proces și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu probele administrate și materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

9. *În fapt*, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 578302, încheiat de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Cozacenco Ghenadie, în sarcina făptuitorului **Spînu Artur** a fost reținută săvârșirea

contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, constând în aceea că, la data de 14 iulie 2026, ora 16:24, aflându-se la domiciliul său din sat. C*****i, i-a aplicat soției Spînu Veronica mai multe lovituri cu mâinile și capul peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026, vătămarea neînsemnată a integrității corporale sau sănătății.

10. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

11. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

12. Concomitent, potrivit alin. (4) al art. 440 din același cod, procesul contravențional se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul contravențiilor prevăzute la art. 69, 104–107 şi conform art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 78[1]–78[2], se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar procesele-verbale cu privire la contravenție se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

13. Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

14. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

15. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

16. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 578302 din 20 iulie 2026, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

17. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

18. Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a înmânării copiei procesului-verbal cu privire la contravenție şi a faptului recunoașterii vinovăției în rubricile corespunzătoare, fără a consemna anumite obiecții. La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, drepturi neexercitate de făptuitor în procesul de constatare a faptei contravenționale.

19. Ulterior, deși în ședința de judecată a beneficiat de asistența unui apărător desemnat din oficiu, acesta nu a prezentat probe sau obiecții de natură să infirme recunoașterea vinovăției consemnată inițial.

20. În concordanță cu cele expuse, instanța precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut și în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricția în cauză a privat contravenientul de un proces echitabil, iar în cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanții până la examinarea cauzei în fond, în fața unui tribunal, instanța consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esențiale ale lui **Spînu Artur**.

21. Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional. Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privința temeiniciei acesteia se va expune *infra.*

22. Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată. În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție

este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

23. Astfel, prin prisma celor expuse instanța de judecată apreciază că, la prezenta cauză au fost respectate integral prevederile art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator, apărătorul neobiectând sau neinvocând careva temeiuri de nulitate a procesului, și neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

24. Prin urmare, instanța notează că, și în ipoteza abstractă în care s-ar fi reținut anumite erori materiale sau omisiuni neesențiale, acestea nu ar fi fost de natură să afecteze drepturile persoanei acuzate ori fondul cauzei pendinte, nefiind constatate încălcări grave sau atingeri aduse garanțiilor stipulate de lege în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

25. ***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție***, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

26. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Spînu Artur** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2)-(5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, și anume: plângerea victimei Spînu Veronica din 15 iulie 2026; procesul-verbal de audiere a victimei din 15 iulie 2026; ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale din 15 iulie 2026, procesul-verbal de consemnare a celor declarate de Spînu Artur din 15 iulie 2026; procesul-verbal de consemnare a celor declarate de Spînu Ana-Maria din 15 iulie 2026; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 iulie 2026, cu anexe foto; raportul de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026.

27. Instanța statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

28. Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Cozacenco Ghenadie nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susținute prin declarațiile victimei și martorului, cât și prin raportul de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026.

29. Astfel instanța statuează că norma prevăzută la art. 78[1] din Codul contravențional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, deci denotă autenticitatea și certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

30. În aceeași accepție, instanța notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care în conformitate cu pct. 74 din același Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanentă de muncă.

31. În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiași Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigații suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

32. Spînu Artur este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale* și se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

33. La caz, instanța de judecată reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

34. Obiectul material al contravenției de la art. 78[1] din Codul contravențional îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) *urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale*; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

35. Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78[1] din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenției.

36. Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare,

tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

37. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78^1 a Codului contravențional.

38. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

39. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui **Spînu Artur** pe semnele contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului constatator de a-i stabili făptuitorului sancțiunea contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

40. Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1) și (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

41. ***Sub aspectul individualizării pedepsei*****,** instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 37 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. art. 78^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

42. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

43. La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

44. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui **Spînu Artur**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional și îi va aplica făptuitorului **Spînu Artur** o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 de ore.

45. În sensul acestei pedepse, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (2) şi lipsa altor condiţii stipulate de art. 43 din Codul contravenţional şi anume absenţa unor dovezi că făptuitorul a mai fost sancţionat contravenţional sau penal şi lipsa unor obiecţii din partea victimei, motiv pentru care instanţa va

aplica pedeapsa minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional.

46. În alt context, prin prisma art. 41 alin. (3) din Codul contravenţional, la stabilirea sancțiunii muncii neremunerate în folosul comunității, pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78[1] din Codul contravenţional, instanța de judecată îl va obliga pe **Spînu Artur** să participe la programe probaţionale în modul prevăzut de lege, având ca scop exclusiv reducerea în viitor a altor riscuri de recidivă din partea făptuitorului, or rolul programelor probaţionale este unul de integrare în societate a persoanelor condamnate pentru un delict penal comis, precum şi a înţelege caracterul ilicit al acţiunilor sale, pentru a nu le mai admite în viitor.

47. Având în vedere cele menționate supra, potrivit prevederilor art. 383 alin. (1) din Codul contravențional, cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.

48. În acest context, instanța reține că la materialele cauzei este anexat raportul de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026, act ce a servit la stabilirea leziunilor corporale ale victimei Spînu Veronica și a generat cheltuieli de examinare în sumă de 128 lei. Prin urmare, având în vedere vinovăția stabilită și normele precitate, aceste cheltuieli judiciare urmează a fi încasate de la contravenientul **Spînu Artur** în beneficiul statului, ca o consecință directă a aplicării sancțiunii contravenționale.

49. În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art. 37, 41, 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Spînu Artur**, născut la *****, INDP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și i se aplică în baza acestei Legi, sancțiunea contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) de ore.

În conformitate cu art. 41 alin. (3) din Codul contravențional, se obligă **Spînu Artur** să frecventeze programe probaţionale pentru reducerea agresivității stabilite de către consilierul de probațiune.

Controlul asupra comportării și executării de către **Spînu Artur** a pedepsei stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se explică contravenientului **Spînu Artur** că, în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (5) și (6) din Codul contravențional, este obligat să se prezinte în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul, iar în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează de la **Spînu Artur**, născut la *****, INDP *****, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202625P0235 din 15 iulie 2026.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecător **Mihail Josanu**